

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 31. srpnja 2022.

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Evanđelju današnje liturgije neki čovjek upućuje Isusu ovu molbu: „Učitelju, reci mome bratu da podijeli sa mnom baštinu“ (Lk 12, 13). To je vrlo česta situacija, slični problemi su i dalje na dnevnom redu: kolika braća i sestre, koliki članovi iste obitelji se, nažalost, prepiru i možda više jedni s drugima ni ne razgovaraju, a sve zbog nasljedstva!

Odgovarajući tome čovjeku, Isus ne ulazi u pojedinosti, nego ide u samu srž podjela uzrokovanih posjedovanjem stvari, te jasno kaže: „Klonite se i čuvajte svake pohlepe“ (r. 15). Što je pohlepa? To je neobuzdana lakomost za dobrima, stalna želja za bogaćenjem. To je bolest koja uništava ljude, jer glad za posjedovanjem stvara ovisnost. Pogotovo onaj tko ima mnogo nikad nije zadovoljan: uvijek želi više, i to samo za sebe. Ali tako više nije slobodan: navezan je, rob onoga što mu je paradoksalno moralo poslužiti da živi slobodno i radosno. Umjesto da se služi novcem, postaje sluga novca. Ali pohlepa je opasna bolest i za društvo: zbog nje smo danas došli do drugih paradoksa, do nepravde kakve nikad ranije u povijesti nije bilo, gdje nekolicina ima mnogo, a mnogi malo. Pomislimo također na ratove i sukobe: želja za dobrima i bogatstvom je gotovo uvijek uključena. Koliki se samo interesi kriju iza rata! Jedan od njih je svakako trgovina oružjem. Ta je trgovina sablazan s kojim se ne možemo i ne smijemo pomiriti.

Isus nas danas uči da u središtu svega toga nisu samo neki moćnici ili određeni ekonomski sustavi, nego pohlepa koja je u svačijem srcu. Pokušajmo se dakle zapitati: kako ja stojim s nevezanošću na dobra, na bogatstvo? Tužim li se zbog onoga što mi nedostaje ili se znam zadovoljiti onim što imam? Jesam li u napasti, u ime novca i prilika koje mi se pružaju, žrtvovati odnose i vrijeme za druge? Nadalje, događa li mi se da na oltaru pohlepe žrtvujem zakonitost i

poštenje? Rekao sam „oltar“, oltar pohlepe, ali zašto sam rekao „oltar“? Zato što materijalna dobra, novac, bogatstvo mogu postati kult, pravo idolopoklonstvo. Stoga nas Isus opominje snažnim riječima. Kaže da se ne može služiti dvojici gospodara, i – pazimo – ne kaže Bogu i đavlu, ne, ili dobru i zlu, nego Bogu i bogatstvu (usp. Lk 16, 13). Očekivalo bi se da kaže: ne može se služiti dvojici gospodara, Bogu i đavlu. Naprotiv on kaže: Bogu i bogatstvu. Služiti se bogatstvima – „da“; služiti bogatstvu – „ne“: to je idolopoklonstvo, to je vrijeđanje Boga.

Smije li se onda – mogli bismo pomisliti – željeti biti bogat? Naravno da se smije, štoviše, ispravno je to željeti, lijepo je postati bogat, ali bogati po Božjemu! Bog je najbogatiji od svih: bogat je samilošću, milosrđem. Njegovo bogatstvo nikoga ne osiromašuje, ne izaziva svađe i podjele. To je bogatstvo koje voli davati, razdavati, s drugima dijeliti. Braćo i sestre, zgrtanje materijalnih dobara nije dovoljno da bi se dobro živjelo, jer – kaže nadalje Isus – život ne ovisi o onome što netko posjeduje (usp. Lk 12, 15). Ovisi, naprotiv, o dobrim odnosima: s Bogom, s drugima, pa i s onima koji imaju manje. Zapitajmo se, dakle: kako se ja želim obogatiti? Po Božjemu ili po mojoj pohlepi? Vraćajući se na temu nasljedstva, koje nasljeđe želim iza sebe ostaviti? Novac u banci, materijalne stvari ili sretne ljude oko mene, dobra djela koja se ne zaboravljaju, osobe kojima sam pomogao da rastu i sazrijevaju?

Neka nam Majka Božja pomogne shvatiti koja su prava dobra u životu, dobra koja ostaju zauvijek!

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Jučer ujutro sam se vratio u Rim nakon šestodnevno apostolskog putovanja u Kanadu. Namjeravam o tome govoriti na općoj audijenciji u iduću srijedu, ali sada želim zahvaliti svima koji su omogućili to pokorničko hodočašće, počevši od građanskih vlasti, poglavica domorodačkih naroda i kanadskih biskupa. Od srca zahvaljujem svima koji su me pratili svojom molitvom. Hvala svima!

Ni tijekom tog putovanja nisam prestao moliti za mučenički i napadnuti ukrajinski narod, moleći Boga da ga oslobodi biča rata. Ako se tu stvarnost sagleda objektivno, promatrajući štete koje rat svaki dan nanosi tome narodu, ali i čitavome svijetu, jedina razumna stvar je zaustaviti se i pregovarati. Neka mudrost nadahne konkretne korake mira!

Upućujem pozdrav vama, Rimljanima i hodočasnicima. Pozdravljam, na poseban način, novakinje družbe Kćeri Marije Pomoćnice koje se pripremaju za prve redovničke zavjete; zatim skupinu članova Katoličke akcije iz Barlette; mlade iz Veronske biskupije; mlade iz Pastoralne jedinice „Pieve di Scandiano“, kao i članove grupe „Gonzaga“ iz Carimatea, Montesolara, Figina i

Novedratea koji su prošli Via Francigena. Na blagdan sv. Ignacija Loyolskog upućujem srdačan pozdrav svojoj subraći isusovcima. Nastavite svoj hod gorljivo i radosno u služanju Gospodinu. Budite hrabri!

Svima želim ugodnu nedjelju. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!